

Olá meus amigos! - tervehdys teille ystävät, tuttavat, lähettäjä

Mitä kuuluu? Kevät tekee jo kovasti tuloaan, eikö? Viesteistänne luin jo 20 asteen lämmöistäkin siellä Suomessa – no niin ja noista yllätyskylmistäkin lumisateineen... Oi, ihanat neljä vuodenaikaa! Vappukin oli jo. Se oli vapaapäivä täälläkin.

Minulle kuuluu ihan hyvää. Lubangossa on sadellut – vähän etelämmässä Kunenen maakunnassa ei. Ihmiset ovat todella huolissaan. Karjaa on jo kuollut. Myöskään ihmisille syötäväksi ei ole kasvanut maissia tai hirssiä. Perheiden on elettävä säästöillä tai keksittävä muita ratkaisuja.

Työnkuvani nytkähti eteenpäin. Sain nimitetään tietää tehtävän kirkon puolelta (Shangalalan instituutissa opettamisen sijaan), johon olen jo voinut käydä käsiksi. Olen iloinen, että osaamiseni otettiin huomioon päätöksenteossa ja teen kristillisen kasvatuksen tuki- ja ehkä kehittämistehtäviä koko kirkon alueella. Tarkemmin sanottuna pääpaino on kirkon nuoris- ja lapsityön johtajien ja vastuunkantajien kouluttamisessa ja varustamisessa – ei toki yksin vaan kirkon omien toimijoiden kanssa, jotta työ olisi kauaskantoista! Tavoite on toimia kaikilla kirkon tasoilla: seurakunnat, alueet (9), hiippakunnat (2) ja kansallisesti. Olen aloitellut kristillisen kasvatuksen tehtävää tapaamalla ihmisiä ja kartoittamalla nykyistä tilannetta, lähtötilannetta.

Olen tyytyväinen tästä vastuusta, sillä tällä alueella koen itselläni olevan eniten annettavaa. Ja ilolla olen jo havainnut monta hyvää asiaa kirkon lapsi- ja nuorisotyössä. Kirkossa toimii eri tasoilla (eli valtakunnallinen, hiippakunnan, alueen JA seurakuntien taso) sekä nuorisotyöstä että lapsityöstä vastaava, (vapaaehtoinen) johtaja. Käytännössä näkisin, että pääasiassa heidän kanssaan tulen työkentelemään ja heitä varustamaan. Poikkeuksetta tapaamiset eri seurakuntien nuorten ja lasten kanssa ovat olleet iloisia ja siunaavia. Heissä on kirkon tulevaisuus. Minä uskon, että kirkon voima ja toivo on juurikin kasvavassa sukupolvessa. Eli heihin meidän tulee panostaa missä vain maailman kolkassa. Ja heiltä me aikuisetkin voimme oppia monta asiaa!

Katsotaan, mitä tämä työ käytännössä tuo eteeni. Aina-kin ohjelmaani ilmestyi nopeasti kahdenkeskisten tapaamisten lisäksi viikonloppuleirejä ja -vierailuja. Toukokuu on kouluissa lomaa, joten siihen on siksi suunniteltu erilaisia ohjelmia.

Lisäksi aluetiedottamisen vastuu säilyy vahvasti työnkuvassani.

Olen ollut terveenä, mistä olen kiitollinen. Sain viettää ihanaa pääsiäislomaa Namibian puolella. Sain ensimmäisen vieraani Suomesta sinne. Oli todella kiva saada Suomi-vieras ja näyttää hänelle nykyisiä asuinkulmiani. Vaikka olimme Namibian puolella, niin se tuntuu minulle kuin kodilta, koska olen asunut ja käynyt siellä moneen otteeseen. Bongasimme myös Afrikan eläimiä Etoshan kansallispuistossa. Mieleenpainuvaa. Tervetuloa muutkin täällä käymään. Huomasimme, että loppujen lopuksi se ei ole edes niin vaikeaa. Namibiaan pääsee viisumitta ja Angolaankin turistiviisumin saaminen on helpottunut paljon vuosi sitten.

Pidän arjestani ja muuttuvaisesta elämästä täällä Lubangossa. Reissuja tosiaan on ilmaantunut suunnitelmiin. Ajokilometrien myötä itsevarmuus ajaa autolla on vähitellen kasvanut. Rukouksenne ovat kantaneet hyvin teillä, jopa Leban kuuluisalla serpentiinillä, jossa täytyy ajaa melkein kieli keskellä suuta.

Päiväni vaihtelevat. On paljon tietokoneella istumista, viesteihin vastaamista ja kuvien siirtoa. Sitten on päiviä, jolloin vierailen eri kohteissa ja tutustun ihmisiin ja yleensä kuvailen. Ja on päiviä, jolloin pääsen mukaan jonkun työkaverin työhön, joko seminaariin tai vierailuille. Kaikesta oppii koko ajan. Virallisia toimistoasioita (eli monesti tiskiltä toiselle jonottamista) näyttää juuri nyt olevan vähemmän.

Elämäni on aika kivassa tasapainossa, josta olen todella kiitollinen taivaan Iskälle. Vapaa-aikani kuuluu rattoisasti kotona kotitöissä sekä uusia kavereita tavaten. Elokuviissakin käyn usein, kun se on täällä niin halpaa (ja televisiota minulla ei ollut). Muutama kuukausi sitten maahan saapunut hollantilainen lähetti-Irene on ollut suuri ilo minulle. Meistä tuli kavereita ja ystäviä pian tavattuamme. Olemme samanikäisiä ja samanlaisen uuden edessä täällä Lubangossa lähetystyössä. Kiitos Jumalalle todella hänestä. Hänen kanssaan olemme jakaneet tämän elämän iloja ja ihmetyksiä, kokkailleet ja kahvitelleet, tehneet kävelylenkkejä ja rukoilleet yhdessä.

Olin videoyhteydessä kahteen nimikkoseurakuntaani maaliskuussa. Molemmissa tapaamisissa, ja useasti ennenkin muualla esiin tullut kysymys on, että ”mitä oikein syöt siellä?”. Tämä asia näyttää askarruttavan monia. Jopa angolalaiset ovat tätä minulta kysyneet haluten tietää, onko mahani tottunut paikalliseen ruokaan. Ja heidän kysymyksistään paistaa myös esiin se, että heille itselleen on voinut olla vaikeaa tottua tämän alueen, Huflan perinteiseen ruokaan, jos he itse ovat kotoisin muualta. Kuten Suomessa myös täällä eri alueilla on omat perinteiset ruokansa. Myös eri maakunnissa ilmasto on erilainen ja siksi pelloilla ja luonnossa kasvavat erilaiset ruoka-ainekset.

No, mitä sitten olen syönyt? Kaalikeittoa, bataattisosekeittoa, riisiä ja papu-, säilykeliha- tai soijakastiketta, spagettia ja nakkeja, salaattia, pizzaa... Ei kovin eksoottista? No eipä kai, sillä kokkaan itse itselleni. Helpointa ja luontevinta on kokkailla niillä resepteillä, joita osaan ja niillä aineksilla, joita kaupasta tai torilta löydän. Ruoka on siis aivan tavallista. Erona Suomen syömisiini syön täällä vähemmän lihaa (vaikka sitä on kyllä saatavilla) ja enemmän erilaisia tuoreita hedelmiä. Ehkä eksoottisin kokkailuni täällä on haarukalla murskailtu smoothie paikallisista aineksista: avokadoa, banaania ja jotain sitrushedelmää ja mehua tai maitoa. Osa teistä lukijoistakin on Suomessa ollessani tutustunut jo minun leipomaan leipään. Leivon joskus leipää täälläkin. Tällöin saan vähän rukiista

leipään mukaan. Kaupasta saa vehnäleipää joko valkoisena tai hiukan kuidukkaampana grahamina. Sain vieraaltani ihanasti monenmoista tuliaista, mm. ruisjauhoa. Suunnitelmissani on vielä leipästä karjalanpiirakoita jossakin vaiheessa.

Toki syön perinteisempää angolalaista ruokaakin, jos sitä on tarjolla. Olen vierailut maan pohjoisalueelta Cabindasta kotoisin olevien ihmisten luona ja siitä syystä olen syönyt sen alueen ruokalajeja. Täyttävä funge-puuro on ruuan perusta, kuin meillä peruna. Sen kanssa voi olla, vaikka sacafolhaa eli vihreää maniokan tai muista lehdistä tehtyä muhennusta, tai muuta kastiketta. Täällä olen syönyt aina ruokailuvälineillä, en sormin kuten Namibiassa.

Edessä on, jos Luoja suo, ohjelmatäyteinen toukokuu. Lasten viikonloppukonferenssi (eli -leiri) pidetään Huambon kaupungissa 10.-12.5. Tiedotuksen merkeissä teen myös toukokuussa pitkän reissun pohjoisemmassa Angolassa sijaitsevaan Malanjen lääniin. Siellä on julkaisujuhla songonkielisille raamatunosien käännöksille 18.5. Yhden viikonlopun (24.-26.5.) olen alueen nuorten konferenssissa (eli viikonloppuleirillä) lähempänä Lubangoa, Matalassa. Näiden jälkeenkin saattaa tulla vielä reissuja. Kaikkien näiden(kin) puolesta saa rukoilla, jotta matkustamiset ja itse ohjelmat sujuisivat ongelmitta ja että nuo tilanteet saisivat siunata kaikkia mukana olijoita.

Siunattua kevään jatkoa teille!

Lähetysjuhlia vietetään tänä vuonna Kirkkopäivien yhteydessä Jyväskylässä 17.-19.5. Tervemenoa kaikille sinne! Minä en pääse nyt mukaan, mutta jospa ensi vuoden päivillä olisin mukana...

KIITOS, kun olet mukana tällä yhteisellä matkalla, tässä yhteisessä työssä Jumalan käsinä ja jalkoina maailmassa!

Terveisin lähettinne Teija Lievonen

Kuvien selitykset:

- Nuorten kanssa teimme päiväpatikan Kristus kuningas-patsaalle, joka sijaitsee Lubangossa mäen päällä. Kukkulan laella, Jeesuksen jalkojen juuressa meillä oli yhteistä ohjelmaa. Kuvassa meneillään raamattutunti.

- Vähän sitä Afrikan eksotiikkaa...

Etoshan kansallispuistossa riittää eläimiä. Elefantteja, seeproja, anti-

loopeja, kirahveja, hyeenoja, sakaaleja, piikkisikoja, erilaisia lintuja... Leijonia ja gepardejakin on, mutta niitä emme nähneet.

- Poseeraan näköalapaikalla, josta näkyy Leban serpentiinitien OSA. Siis vain osa, mutkat jatkuvat vielä. Mutta selvittiin – vaikka matkalla yksi rekka oli ajanut kurvissa yli laidan – onneksi ei ollut tippunut.
- Lautasella riisiä, sacafolhaa ja keitettyä maniokaa. Angolalaiset lisäisivät tuohon vielä kalaa tai lihaa, mutta minulle tuo uppoaa noin.
- Viime kirjeessä mainitsin Johannesburgin työntekijäpäivistämme. Tässä on ryhmäkuva eteläisen Afrikan alueen työntekijöistä perheineen ja vieraanamme olleista Suomessa työskentelevistä työkaverista. Olemme asettautuneet Apartheid-museon edustalle, jossa kävimme. Minä olen takarivissä toinen vasemmalta.

PS. 91: Korkeimman suojelus

- 1 Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa,
2 sanoo näin: "Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan."
3 Herra pelastaa sinut linnustajan ansasta ja pahan sanan vallasta.
4 Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla.
Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi.
5 Et pelkää yön kauhuja etkä päivällä lentävää nuolta,
6 et ruttoa, joka liikkuu pimeässä, et tautia, joka riehuu keskellä päivää.
7 Vaikka viereltäsi kaatuisi tuhat miestä ja ympäriltäsi kymmenentuhatta,
sinä säästyt.
8 Saat omin silmin nähdä, miten kosto kohtaa jumalattomia.
9 Sinun turvanasi on Herra, sinun kotisi on Korkeimman suojassa.
10 Onnettomuus ei sinuun iske, mikään vitsaus ei uhkaa sinun majaan.
11 Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet,
12 ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.
13 Sinä poljet jalkoihisi leijonan ja kyyn, tallaat maahan jalopeuran ja lohikäärmeen.
14 Herra sanoo:
"Minä pelastan hänet, koska hän turvaa minuun.
Hän tunnustaa minun nimeäni, siksi suojelen häntä.
15 Kun hän huutaa minua, minä vastaan.
Minä olen hänen tukenaan ahdingossa,
pelastan hänet ja nostan taas kunniaan.
16 Minä annan hänelle kylläلتi elinpäiviä,
hän saa nähdä, että minä autan häntä."*

Facebookissa **Suomen lähetysseura eteläisessä Afrikassa** -sivulla voi seurata kuulumisia tältä työalueelta – Kannattaa käydä siellä tykkäämässä ja seuraamassa!

Esittelyvideon minusta voitte käydä katsomassa YouTubessa: <https://youtu.be/iNFqir92Rqg> (tosin siinä on vielä alkuperäinen työtehtäväni Shangalalan instituutissa)

Posti minulle kulkeutuu kirkon osoitteen kautta. Posti kulkee tosin hitaasti ja vähän epävarmasti (esim. kiitos maaliskuussa saamastani joulukortista!), mutta kulkee kuitenkin (eli saan postin sitten kun saan). Osoitteeni:

Teija Lievonen (IELA, MELF)
CP 222
Lubango, Huíla
ANGOLA

Teija Lievonen

KM, käsityön ja uskonnon opettaja

- Angolassa kirkollisessa työssä kristillisen kasvatuksen tehtävissä ja Lähetysseuran aluetiedottaja
- Rautavaaralaislähtöinen, mutta porvoolaistunut savolainen

Rukousaiheet:

- Pyydämme elintärkeitä sateita Namibiaan ja eteläiseen Angolaan.
- Kiitos kivasta pääsiäislomasta ja kaverin seurasta.
- Kiitos kristillisen kasvatuksen tehtävästä. Johdata siinä ja anna lahjani päästä käyttöön.
- Kiitos terveydestä ja varjeluksesta erityisesti liikenteessä.
- Kiitos Irenestä.
- Ohjaa ja varjele tulevat lastenleiri 10.-12.5. ja nuorten leiri 24.-26.5.
- Varjele ja siunaa myös työmatkani Malanjeen.
- Anna viisautta ja siunaustasi Angolan luterilaiselle kirkolle, sen päättäjille, vastuunkantajille ja seurakuntalaisille
- Kiitos ihmisistä, joihin olen jo saanut tutustua.
- Kiitos Lubangon luonnosta ja sateista täällä. Avaa silmämme varjelemaan luotuasi.
- Shangalalan instituutti, opiskelijat ja opettajat.
- Lähetysseuran työ erityisesti eteläisessä Afrikassa.
- Perheeni ja rakkaani, jotka ikävöivät minua ja huolehtivat vuokseni
- Kiitos lähettävistä ja kanssarukoilevista ystäväistä ja seurakunnista.
- Johdata, Jumala, kaikessa nykyisessä ja tulevassa! Siihen saamme luottaa. Kiitos!

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Maksuviiteviesti: Teija Lievonen, Angola

Suomen Lähetysseura ry

PL 56, 00241 Helsinki

(Käyntiosoite: Maistraatinportti 2 A, 00240 Helsinki)

*vaihe 09 129 71 (arkisin klo 8-16)

<http://www.suomenlahetyksseura.fi/palaute@suomenlahetyksseura.fi>